

Qədim dövrlərdə insanlar arasında fərqli fikirlər və təqəbbül mövqeləri mövcud idi. Bu fərqlər insanların bir-birinə qarşı davranışlarına və qarşılıqlı münasibətlərinə təsir edirdi. İnsanlar öz fəxr və şərəflərini qorumaq üçün bir-birlərinə qarşı qəddarlıq və qətl işləri törətirdilər. Bu vəziyyəti dəyişdirmək üçün Allah Rəsulu (s.ə.s) göndərildi. O, insanların bir-birlərinə qarşı qəddarlıq və qətl işlərini qadaqladı və onlara bir-birlərinə qarşı qəddarlıq və qətl işləri törətməməyi əmr etdi. Allah Rəsulu (s.ə.s) insanların bir-birlərinə qarşı qəddarlıq və qətl işlərini qadaqladığı üçün onlara bir-birlərinə qarşı qəddarlıq və qətl işləri törətməməyi əmr etdi. Allah Rəsulu (s.ə.s) insanların bir-birlərinə qarşı qəddarlıq və qətl işlərini qadaqladığı üçün onlara bir-birlərinə qarşı qəddarlıq və qətl işləri törətməməyi əmr etdi.

Cabir ibn Abdullahdan (r.a) rəvayət olunduğuna görə, o, belə demişdir: “Rəsulullahı (s.ə.s) həcdə Ərəfə günü Qasva adlı dəvəsinin üzərində xütbə verərkən gördüm. Onun (s.ə.s) belə dediyini eşitdim: “ *Ey insanlar! Sizin üçün iki şey qoyub (gedirəm). Əgər onlara tabe olsanız əsla yolunuzu azmazsınız: Allahın kitabı və yaxınlarımla olan əhli beytim* ” (Tirmizi, Mənaqib, 32; İbn Macə, Mənasik, 17).

Allah Rəsulu (s.ə.s) bu hədisi-şərifdə Quranın insanlar üçün aldanmayan və aldatmayan bir rəhbər olduğunu bildirmişdir. O, Qurani-Kərim kimi bənzərsiz bir rəhbərdən məhrum olan bir cəmiyyətin qaranlıqlar içində çapalayan və hara gedəcəyini də bilməyən zavallı bir kütlədən ibarət olduğunu bildirmişdir. Rəsulullah (s.ə.s) Allahın bu rəhbərsiz kütləyə rəhmi gəldiyini və gedəcəkləri yolu aydınlatmaq üçün onlara bir işıq qaynağı olan Quranı göndərdiyini, onun işığı ilə gedənlərin əsas hədəfə rahatlıqla çatacaqlarını xatırlatmaqdadır. Bir hədisi-şərifdə Allah Rəsulu (s.ə.s) Quranı Allahın ipi olaraq tərif etmişdir. Allah Rəsulu (s.ə.s) buyurur: “ *O, Allahın ipidir. Ona yapışan doğru yolu tapar. Onu buraxan da yolundan azar* ” (Müslim, Fezail, 37).

Hədisi-şərifin vurğuladığı ikinci əsas nöqtə Əhli-beytə bağlılıqdır. Allah Rəsulu (s.ə.s) bu və buna bənzər bir neçə hədisi-şəriflərində əhli-beytinə hörmət edilməsini istəmişdir. Ailə mənasına gələn əhli-beyt məfhumu haqqında alimlər arasında fərqli fikirlər vardır. Bəzi alimlərə görə, əhli-beyt deyərkən bundan Hz. Əli, Hz. Fatimə (r.a), Hz. Həsən (r.a) və Hz. Hüseyin (r.a) qəsd olunur. Bunlara əhli-əba da deyilmişdir. Digər alimlərə görə isə əhli-beytdən məqsəd Rəsulullahın (s.ə.s) zövcələri, qızı Fatimə (r.a), nəvələri Hz. Həsən (r.a) və Hz. Hüseyin (r.a), əmisi Hz. Abbas (r.a) və əmioğulları Hz. Əli (r.a), Aqil (r.a) və Cəfərin (r.a) ailələridir. Hər iki tərəfin əhli-beyt məfhumu haqqında əsaslandıqları bir çox rəvayətlər vardır.

Allah Rəsulu özündən sonra Qurana və əhli-beytə hörmətlə yanaşdığı onların izi ilə gedənlərin axirət yoluçuluğunda hər hansı bir maneəyə rast gəlməyəcəklərini və onların rəhbərliyindən ayrılanların da yollarını azacaqlarını bildirmişdir. Əhli-beyt bu ümmətə Rəsulullahın (s.ə.s) əmanətidir. Onları sevmək, dəyər vermək, hörmət göstərmək hər bir möminin borcudur. Allah və Rəsulunun (s.ə.s) bu ümmətə əmanət olaraq verdiyi bu iki rəhbəri

bař tacı edib həyatın hər sahəsində daim  nd r kimi qəbul etmək və onların izi ilə addımlamaq  n etibarlı həyat yolu olacaqdır. Allahım! Quranı həyatımızın rəhbəri, Rəsulullah (s. .s) və  hli-beytini də həyat yol uluđumuzun  nd ri et! Amin!